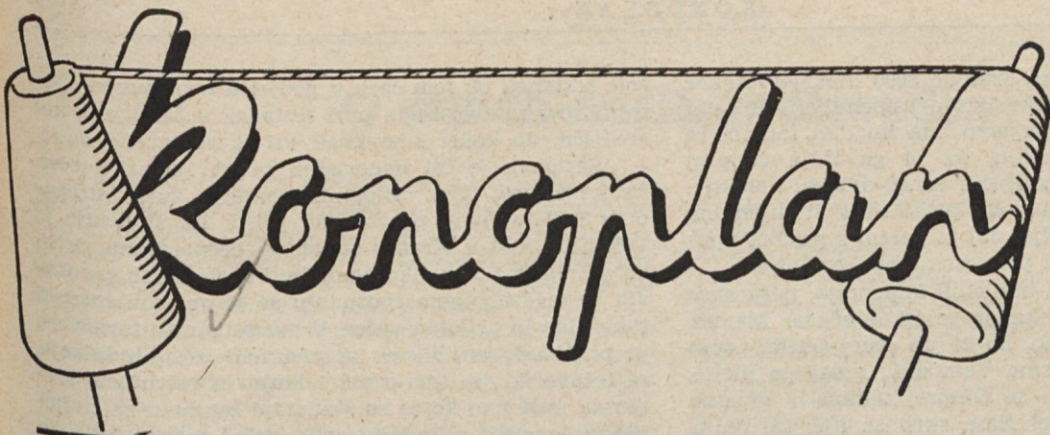

GLASILO
KOLEKTIVA
INDUPLATI
JARŠE

FEBRUAR 1957

CENA DIN 10—

ŠT. 2 — VI

POT DO TISOČEGA ARTIKLA

Odkar se je stkal prvi artikel v tkalnici v Jaršah, je poteklo 34 let. Takrat je bilo v tkalnici komaj 100 statev in prvi tkalni stroji so se zavrteli v sedanji mali tkalnici, ki je štela 40 tkalnih strojev. Ostali so bili v spodnji tkalnici, kjer je še sedaj transmisijski pogon. Ob izdelavi prvega artikla še niso bili vsi tkalni stroji montirani, temveč so se postavljali, kakor so pošiljke prihajale iz Češkoslovaške. Bivši lastniki so imeli v CSR svoje tekstilne tovarne in so rabljene tkalne stroje po dobrih cenah odprodali tovarni v Jaršah. Ti stroji so še danes v obratu, so seveda zastarele izvedbe in tudi temu primerno producirajo.

Ko se je leta 1923 stkal prvi artikel, je dobil številko 1 in pod to označbo se razume surovo platno, izdelano v širini 75 cm. Material, ki se je uporabil, je bila lanena preja Nm 15 LK za osnovo in votek. Tehnični podatki za navedeni artikel kakor tudi za vse ostale, ki so bili v teku obratovanja Jarš izdelani, so še ohranjeni in je iz teh dokumentov razvidna zgodovina oziroma razvoj tovarne Induplati. Takrat, ko je iz proizvodnje prišel prvi artikel, še ni bilo barvarne niti impregnacije ali predilnice. Vsa lanena preja se je nabavljala z CSR, dočim se je bombažna preja dobila v domačih predilnicah. Oplemenilnice z vsemi današnjimi oddelki takrat ni bilo. Za oplemenjenje tkanin je služila lesena munga, ki je stala v

prostoru, kjer so danes nameščene rezervne osnove. Leseno mungo so v letu 1935 podrli in nabavili mungo, ki še danes obratuje. Stara lesena munga je obstojala iz lesene omare, v kateri je bilo naloženo staro železje iz nekdanjega mlina in pa kamenje. Vse to je služilo samo za obremenitev, ker se je ta omara potom elektromotornega pogona premikala po mizi, na kateri je bila tkanina navita na lesenih valjih. S tem, da so se naviti valji pod težo omare obračali, se je tkanina likala. Izgled tkanine, likane na stari mungi, je bil posebno pri lanenih tkaninah boljši od sedanje. Po drugi strani je bila produkcija na stari mungi mnogo manjša, kar je bil seveda glavni vzrok, da se je munga zamenjala. Slične munge so se še pred leti našle na kmetih in tudi v gospodinjstvu pri nekdanjih graščakih so imeli takšne munge, le da so bile po velikosti mnogo manjše. Razvoj in potrebe trga so zahtevale vedno nove vrste tkanin in tako so se Jarše od leta do leta razvijale in širile do današnje velikosti. Pred drugo svetovno vojno je bilo zaposlenih vsega do 650 delavcev in nameščencev, dočim jih je danes 1050, torej za 60 % več. Do začetka druge vojne se je v tkalnici izdelalo do 600 raznih vrst tkanin, po osvoboditvi pa smo jih že tudi izdelali 400. Tisoči artikel je bil izdelan v teku leta 1956 in je šel ta jubilej neopazno mimo nas.

Prvo srečanje z našimi štipendisti

Ne vem koliko kdo bere in se zanima za sklepe delavskega sveta, lahko pa z vso gotovostjo trdim, da gre mnogo kateri sklep mimo večine članov našega delovnega kolektiva. Tako je šel verjetno tudi sklep delavskega sveta z dne 30. avgusta 1956, na katerem je bilo sklenjeno, da razpiše komisija za podeljevanje 7 štipendij za študij na Fakulteti in 7 štipendij za študij na Srednji tehnični tekstilni šoli v Kranju. Te štipendije so bile razpisane z namenom, da si podjetje pravočasno preskrbi potreben strokovni in vodilni kader, brez katerega si ob sedanjem naglem razvoju podjetja — uspešnega in zanesljivega vodenja podjetja sploh predstavljati ne moremo. Prav iz tega namena se je delavski svet odločil, da se razpišejo sledeče štipendije:

dve štipendiji za tekstilna tehnologa na Univerzi, tehnična fakulteta;

dve štipendiji za ekonomista na Univerzi, ekonomska fakulteta;

dve štipendiji za kemike na Univerzi, kemična fakulteta;

eno mesto pravnika na Univerzi, pravna fakulteta;

eno mesto stomatologa na Univerzi, medicinska fakulteta;

sedem mest za tekstilne tehnike (šest tkalcev in en oplemenilec) na Srednji tehnični tekstilni šoli v Kranju. Pozneje sta bili razpisani še dve mesti tekstilnih tehnikov-predilcev na Srednji tehnični tekstilni šoli v Odžacih — Vojvodina. Tako prejema danes od našega podjetja 17 mladih fantov in deklet štipen-

dijo v mesečnem znesku 5000 do 6000 dinarjev, kakor je to predpisano z Zakonom o štipendijah. S temi zneski samo delno pomagamo tem mladim fantom in dekletom pri njih študiju, da bi ga lažje čimprej uspešno končali in se vključili v naš delovni kolektiv. Svoje znanje, ki si ga bodo pridobili s študijem na teh šolah z našo pomočjo, naj bi potem s pridom uporabljali v proizvodnem procesu našega podjetja.

S tem, da smo jim naklonili štipendijo, naša skrb in dolžnost do njih nikakor še ni končana. Menim, da bi bilo zelo zgrešeno, ko bi jih sedaj pustili »plavati«, češ: Štipendijo smo Vam dali, sedaj pa glejte, da ne »cepnete« in da se čimprej vidimo v tovarni. Ne, to bi ne bilo prav! Naša skrb za nje gre dalje. Dalje gre zato, ker so to mladi ljudje, ki bodo prej ali slej naši sodelavci v tovarni na različnih delovnih mestih in položajih.

Prav iz teh razlogov se je vodstvu podjetja zdelo potrebno, da s temi ljudmi že sedaj navežemo stike, da se večkrat sestanemo in se medsebojno spoznamo. Cutiti morajo, da se podjetje, kjer bodo nekoč delali, za nje zanima in to ne samo za delo in uspeh v šoli — kar je seveda najvažnejše — temveč tudi za njih privatno življenje in udejstvovanje. Tudi tu jim moramo pomagati in svetovati, ker le na ta način lahko pričakujemo, da bomo dobili pozneje, po končanem študiju že kolikor toliko razgledane ljudi, ki jim naša tovarna in proizvodnja ne bo več povsem nova. Proces proizvodnje in problemi podjetja jim morajo biti vedno bližji. To bodo pa spoznali in dojeli samo z večkratnim srečanjem v podjetju.

Tako prvo srečanje smo imeli z njimi v začetku meseca decembra — tokrat pri »Slamiču« v Ljubljani, in sicer zaradi tega, ker je bil ta sestanek organiziran med tednom in to zvečer. Ta čas je bilo nemogoče organizirati sestanek v podjetju, ker so študentje različno zaposleni in bi bil zlasti za študente iz Tekstilne

šole sestanek ob tem času v podjetju neprimeren. Odločili smo se zato za ta prvi sestanek v Ljubljani, kot središču, do koder smo imeli vsi skoraj enako daleč.

Sestanek je bil napovedan za ob 18. uri zvečer, kamor so vsi, tako zastopniki podjetja, kakor štipendisti iz Ljubljane pravočasno prišli. Le študentje iz Tekstilne šole v Kranju so zaradi nesporazuma prišli na sestanek z nekoliko zamude. Po običajnih pozdravih in medsebojnem spoznanju se je ob mali zakuski razvil lep in prijeten večer. V medsebojnem razgovoru in pripovedovanjih smo se zanimali za njih šolanje, za težave, ki jih imajo pri šolanju in privatnem življenju, med tem ko so se študentje zanimali za življenje v tovarni, za organizacijo dela, za probleme in uspehe v podjetju. Tovariš direktor je imel na nje lep nagovor, kateri jim je ostal gotovo v lepem spominu, saj jim je dal mnogo moralne opore in spodbude pri njih nadaljnjem šolanju in življenju.

Prav lep je bil pogled na to skupino ljudi, kako so se ti mladi ljudje z zaupanjem razgovarjali s starejšimi že zreliimi tovariši iz podjetja, hoteč izveči iz njih že sedaj vse njihovo znanje in dolgoletne izkušnje. Seveda to ne gre tako hitro. Zvedeli so pač ono, kar je sedaj za njih najvažnejše — za postopno vživljanje v delo kolektiva, kateremu bodo pozneje pripadali.

V takem tovariškem ozračju so le prehitro minule kratko odmerjene ure tega našega prvega sestanka. Sledeč vsak svojim nalogam za prihodnji dan, mi delu v tovarni, študentje učenju v šoli, smo se zadovoljni s tem večerom kmalu po 23. uri razšli. Da bi se to prvo srečanje vsakemu čimbolj vtisnilo v spomin, smo se skupno slikali. Vsak, ki je bil na tem sestanku, je že v posesti ene slike. Sliko objavljamo tudi v Konoplanu.

Prihodnji tak sestanek je napovedan za drugo polovico meseca februarja t. l., to pot v našem podjetju.

Naši štipendisti v krogu vodilnih oseb iz INDUPLATI

O cenah naših proizvodov

Prepričan sem, da marsikdo še ni pomislil, kako pridemo do cene za posamezen naš artikel oziroma do cen za proizvode sploh. Pri nas predpisuje Uredba o knjigovodstvu gospodarskih organizacij tudi posamezne sestavine cene. Ne glede na te predpise pa si lahko stvar zamislimo povsem praktično.

Podjetje, ki hoče nemoteno poslovati, si mora predvsem zagotoviti prodajo svojih izdelkov. S tem, da podjetje svoje izdelke proda, dobi potrebna denarna sredstva, s katerimi nabavi nove surovine in potrebni material, plača obveznosti do države odnosno družbene skupnosti, izplača svoje delavce in obračuna tudi višek izkupička ali dobiček. Dobitek predstavlja razliko med ceno, ki jo dosežemo in ceno, ki jo dobimo, če seštejemo vse stroške in druge izdatke v zvezi s proizvodnjo in prodajo istega artikla - izdelka.

Prodajno ceno lahko podjetje prosto formira, je pa odvisno, če bo podjetje izdelek po taki ceni lahko prodalo na trgu. Zato pravimo pri nas, da ceno določa ponudba in povpraševanje odnosno, da se cena ravna po tržišču.

Kdor svojih izdelkov ne more prodati, ker so njegovi konkurenti cenejši ali iz drugih razlogov, mora cene svojim izdelkom znižati. Kadar podjetje prodaja izdelke po nižji ceni, kot je njegova lastna cena, ima izgubo. Tako podjetje ni rentabilno in je treba prijemernih ukrepov, da se odstranijo objektivni vzroki, kot so prevelike dajatve skupnosti, ali subjektivni vzroki, kot je na primer kvaliteta izdelkov. V kolikor se niti na tak način ne da nič doseči, je treba podjetje likvidirati, ker je gospodarstvu v škodo.

V nadaljnjem je prikazana cena izdelka in to za 1 m konopljenega tkanine barvane in impregnirane za ponjave po vseh posameznih elementih cene:

	din	Prodajne cene
Stroški za surovino (konopljena preja)	404	36 %
Stroški za barve in kemikalije	343	30,6 %
Izdelavne plače	18	1,6 %
Socialno zavarovanje	7	0,6 %
Stanovanjski prispevek	2	0,2 %
Stroški za porabljen premog	10	0,9 %
Stroški za električno energijo	5	0,5 %
Proizvodni stroški	789	70,4 %
Amortizacija	22	2 %
Režijski material	16	1,3 %
Režijske plače	8	0,7 %
Socialno zavarovanje	3	0,3 %
Stanovanjski prispevek	1	0,1 %
Ostali režijski stroški	4	0,4 %
Stroški za embalažo	4	0,4 %
Obresti na osnovna sredstva	11	1 %
Obresti na obratna sredstva	9	0,8 %
Lastna cena	867	77,4 %
Davek na promet 15 % prodajne cene	168	15 %
Dobitek	85	7,6 %
Prodajna cena	1120	100 %

Iz te kalkulacije odnosno strukture cene je razvidno, kakšne stroške vse moramo predvideti za to, da ugotovimo cene posameznega izdelka. V kolikor lahko prodajamo izdelke dražje, kot je predvidena prodajna cena, se poveča davek, ker se računa od prodajne cene in dobička, v kolikor pa je treba prodajno ceno znižati, ker izdelka ne moremo prodati, se seveda dobiček zniža. Lastna cena pa je tista, ki jo moramo v vsakem primeru pokriti in seveda tudi davek.

Ta izdelek bi lahko prodajali najceneje po 1020 din, ker bi v tem primeru krili lastno ceno 867 din in plačali davek 15 % od 1020 din, kar znese 153 din, dobička pa bi v tem primeru ne imeli nič. Toliko na kratko o formiranju cen izdelkov.

-c-c

Premijski pravilnik in še kaj

Iz tehničnih razlogov je ta članek zakasnil z objavo, za kar prosimo čitatelje za razumevanje. Op. ured.

Ob koncu septembra tega leta je prenehal veljati dosedanji premijski pravilnik. 18. oktobra se je zopet sestal DS na redno zasedanje in poleg tekočih nalog obravnaval in sprejel tudi novi premijski pravilnik. Le ta se v bistvu ne razlikuje mnogo od dosedanjega. Razlika je morda v tem, da se je število upravičencev za premije precej skrčilo. Po novih predpisih namreč ne more prejemati premije nihče, za katerega se ne more računsko ugotoviti, da je dejansko kaj prispeval k dvigu produktivnosti, znižanju stroškov, izpolnitvi plana, izboljšanju kvalitete ali znižanju odpadkov. To prizadene predvsem dvoriščne delavce, vratarje, čuvaje, čistilke itd. Mora nam biti jasno, da dejansko ti ljudje nimajo vpliva na neposredno delo na strojih. Nihče seveda ne oporeka, da je njihovo delo manj vredno. Je prav tako važno in častno, kot vsako drugo. DS je sprejel sklep, da se ugotovi možnost normiranja nekaterih njihovih del in se jim s tem nudi ob večji storilnosti možnost večjega zaslužka, kot je to že v vseh obratih.

Sredstva za premije se formirajo iz po zakonu določenega dela dobička, ki za naše podjetje znaša 34 %. Važno je tudi, da se lahko gibljejo premije navzgor ali navzdol. To se pravi, da se premije izplačajo le tedaj, če je izpolnjen mesečni plan ob prej naštetih pogojih. Če pa plan predvsem po krivdi premijskih upravičencev ni izpolnjen, se jim lahko isti znesek odračuna.

V nadaljevanju zasedanja je tov. direktor poročal o izvršenih nadurah v zadnjih 3 mesecih. Skupno jih je bilo 3300, kar znese 258 000 din. Nadurno delo so

predvsem vršili v barvarni zaradi barvanja vojaškega platna, ključavničarji in električarji pri remontu strojev, vratarji, čuvaji in šoferji ter nameštenci pri polletnem obračunu in inventuri.

Okrajni ljudski odbor ni potrdil naše prošnje za zvišanje tarifnih postavk v sušilnici preje z obrazložitvijo, da se pravilnik, ki velja že drugo leto, sedaj ne sme popravljati.

Prošnja okrajnega komiteja LMS in občinskega odbora Domžale za nakazilo ostankov blaga oz. denarnih sredstev je DS zavrnil.

Pri popravilu strehe nad tkalnico so si naši delavci s smolo popolnoma uničili delovne obleke. DS jim je na prošnjo odobril prejem ostankov blaga. Ni pa ugodil prošnji vratarjev in čuvajev za službene obleke in srajce. Zanje namreč veljajo isti predpisi kot za vse ostale zaposlene, ki tudi ne prejemajo več delovnih oblek.

Komisija socialnega zavarovanja je ugotovila pomete pri obračunavanju hranarin. Neupravičeno je bilo izplačanih 72 000 din. Vzrok temu je bila premajhna pazljivost za obračun zadolženih, premajhna kontrola in sodelovanje. Sprejet je bil sklep, naj se od tistih, ki so ta denar neupravičeno prejeli, tega izterja, sicer pa mora to Zavodu za soc. zavarovanje povrniti podjetje.

S pomočjo Občinskega komiteja ZK Domžale bomo izvedli kratek tečaj za člane DS, sindikata in mladine. Seznanili se bomo z našimi uspehi in pridobitvami ter vlogo delavskega samoupravljanja. Upamo, da nam bo pri bodočem delu to v veliko oporo.

Ali je bila potrebna?

»Mama, ali te zelo boli,« vprašuje mali sinko svojo mamo, ki je prišla predčasno domov z obvezano roko.

»Ali je bilo potrebno,« pa lahko vpraša vsak, ko zve, da se je mama ponesrečila v tovarni.

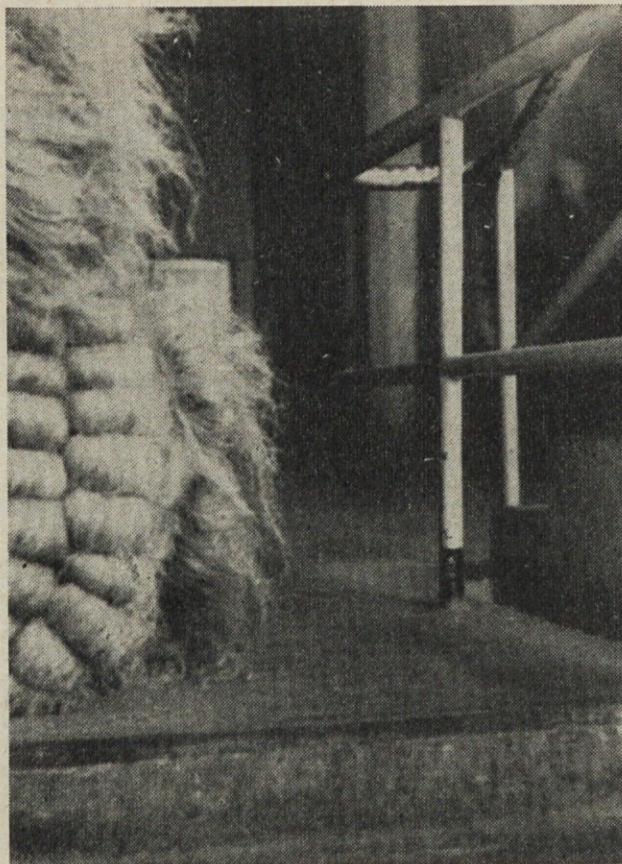
Otroci, starši in vsi, ki nas imajo radi, pričakujejo, da se vrnemo z dela zdravi; grenko jih razočara tisti, ki zaradi lastne neprevidnosti pride domov poškodovan ali ga celo pripeljejo.

Ali je bilo potrebno, da se je v lanskem letu ponesrečilo

v predilnici	37 oseb
v tkalnici	40 oseb
v oplemenilnici	5 oseb
od ostalih	13 oseb
s k u p n o	95 oseb

Zaradi teh nesreč je bilo izgubljenih 1224 delovnih dni ali z drugimi besedami: skozi vse leto smo plačevali 4 delavce, ki zaradi obratnih nezgod niso delali niti en dan v letu.

Škoda, nastala zaradi teh nezgod, izražena v dinarjih, znaša v lanskem letu okoli 5 in pol milijona dinarjev. Poleg tega je bilo lansko leto porabljeno za razne zaščite strojev, osebna zaščitna sredstva in ostale stvari, ki se tičejo tehnične zaščite pri delu še okoli 5 milijonov dinarjev. Ugotovimo pa lahko, da se je število nesreč z ozirom na leto 1955 dvignilo in da sredstva, vložena v zaščito dela, niso prinesla izboljšanja v pogledu nesreč.

Predilnica — prehod v klet

Statistika nam pokaže, da sredstva niso vložena zaman, treba je le volje in discipline, pa se bo stanje izboljšalo.

Na vprašanje, kakšne so najbolj pogoste oblike nesreč, nam statistika odgovori:

— udarci, ubodi, urezi in pod.	48 primerov
— padci, spodrsaljaji	35 primerov
— zmečkanine	7 primerov
— ostalo	5 primerov

Gotovo nas bo zanimalo vprašanje, kateri so najbolj ogroženi deli telesa. Zopet nam statistika pomaga pri odgovoru:

— roke	45 poškodb (največ desna roka)
— noge	30 poškodb (padci predmetov na nogo)
— glava	15 poškodb (oči!)
— trup	5

Ne bo odveč, če se vprašamo, zakaj se je dogodilo toliko nesreč in poiščemo vzroke. Tudi tu se poslužimo statistike, ki nam pove, da je bilo

5 nezgod zaradi pomanjkljivosti na strojih (pokvarjeni stroji, zlomljeni deli, odnehane vijačne zveze in podobno);

3 nezgode zaradi slabega ali slabo vzdrževanega ročnega orodja;

11 nezgod zaradi neurejenega delovnega prostora (spolzka tla, odprtine v tleh, slaba razsvetljava);

2 nezgodi zaradi pomanjkanja zaščitnih naprav na strojih;

4 nezgode zaradi tesnega delovišča;

72 nezgod zaradi neznanja, nepoznavanja nevarnosti, neupoštevanja navodil, odstranitve ali neupoštevanja zaščitnih naprav oziroma osebnih zaščitnih sredstev in podobno.

Če na kratko analiziramo gornje številke, ugotovimo, da je

- najpogostejša oblika nezgode urez, ubod ali udarec;
- najbolj ogroženi del telesa roka;
- največkrat vzrok nezgode neznanje in neupoštevanje navodil.

Iz tega lahko izvlečemo zaključke, kako se v bodoče varovati nezgod in kaj je potrebno ukreniti, da se stanje v pogledu nesreč izboljša.

Mislim, da je naša dolžnost, in to vseh članov kolektiva, da v bodoče odpravimo ali vsaj zmanjšamo na najmanjše možno število nesreče, katerih vzrok je neznanje in neupoštevanje navodil. Potrebno je, da posebno mojstri posvetijo več pažnje znanju in delovni metodi svojih sodelavcev. Če bodo vsakemu natančno razložili, kaj sme in kaj ne sme delati pri stroju, ter kako naj dela, bo ostala marsikatera roka nepoškodovana, pa tudi drugih poškodb bo manj. Vsi zaposleni, posebno pa še vodilno osebje od predelavca navzgor mora vedeti za določbe našega internega pravilnika o HTZ, se ravnati po njih in tudi od svojih podrejenih zahtevati točno izpolnjevanje navodil.

V bodoče moramo posvetiti več skrbi človeku in se bolj zanimati za to, kako se človek počuti na svojem delovnem mestu, kaj mu ugaja in kaj ne ter v mejah možnosti ugoditi željam ter sploh skrbeti za ugodno vzdušje v oddelkih. Človek, ki je zadovoljen na svojem delovnem mestu in z veseljem opravlja svoje delo, bo tudi bolj varno delal.

Vpliv vodostaja naših rek na proizvodnjo električne energije

Slovenija je zelo bogata na vodni energiji. Po njenem ozemlju teko reke Drava, Sava in Soča. Te reke s svojimi pritoki so med seboj kaj različne. Drava n. pr. ima izrazit alpski značaj, to se pravi, da je njen vodostaj največji poleti, ko se v planinah tali sneg in led in pa jeseni, ko se pridružijo še obilne padavine. Najmanjše vodne množine pa opazimo v njeni strugi pozimi. Sava ima razen januarja in februarja precej enakomeren tok, reka Soča pa je izrazito hudourniškega značaja.

Vidimo torej, da je vodostaj naših rek, in s tem proizvodnja električne energije odvisna od letnega časa in muhavosti vremena. Naše bralce bo gotovo zanimalo, kakšne so razlike med vodnimi množinami. Za primer naj navedem elektrarno Mariborski otok, ki je vsem najbolj znana. Elektrarna je zgrajena na Dravi, ki dobiva svojo vodo s padavinskega področja 13400 km². Najmanjša vodna množina je 70 m³/sek., srednja množina vode znaša 143 m³/sek., visoka voda pa 1130 m³/sek. Vsakih 20 let pa naraste vodna množina po statističnih podatkih na 2000 m³/sek., vsakih 100 let pa celo na 2800 m³/sek.

Razlike med vodnim stanjem ob suši in deževju so lahko še večje kot kaže primer reke Drave. Dovolite, da navedem še primer elektrarne Medvode na Savi.

Elektrarna Medvode dobiva vodo s padavinskega področja, ki je skoro devetkrat manjše od padavinskega področja reke Drave. Najmanjša množina vode, ki so jo opazili, je bila 12,35 m³/sek., največja pa 1500 m³/sek., vsakih 100 let pa naraste na 1670 m³/sek. Ker so baje vse dobre stvari tri, naj omenimo kot tretjo elektrarno — našega domačega »Giganta« na Mlinščici, ki je grajen za vodno množino 2,25 m³/sek. in moč 125 kVA oz. 93,5 KM in bi moral dajati v idealnih pogojih ca. 36000 kWh energije na mesec, v resnici pa smo imeli lani takole proizvodnjo:

januar	27 250 kWh	julij	10 940 kWh
februar	10 380 kWh	avgust	11 220 kWh
marec	9 780 kWh	september	14 830 kWh
april	24 670 kWh	oktober	12 550 kWh
maj	32 850 kWh	november	29 140 kWh
junij	24 930 kWh	december	17 000 kWh

Najmanjšo proizvodnjo v zadnjih letih smo imeli meseca marca 1949 — 1340 kWh, največjo v istem razdobju pa v marcu 1952, ko smo proizvedli 36310 kWh energije. Ali ni zanimivo, da je bila samo tri leta kasneje v istem mesecu proizvodnja v celem mesecu tolikšna kot leta 1952 v enem dnevu. Morda bo kdo vprašal, kako močno elektrarno bomo gradili, če je množina vode preko leta in tudi v vrsti let tako različna. Pameten gospodar ne bo gradil elektrarne na največjo množino vode, ker bi bila polno izkoriščena le nekaj dni v letu in bi bile drage naprave preslabo izkoriščene, prav tako je ne bo gradil za najmanjšo vodno množino.

Elektrarne dimenzioniramo tako, da imajo vsaj 6 mesecev dovolj vode za obratovanje. Sedaj boste razumeli, zakaj včasih elektrarnam primanjkuje vode in obratujejo le z 20 % svoje normalne moči ali pa še manj.

ne bi imeli še drugih virov za pridobivanje električne energije. Spoznali smo, da bi zabredli v velike težave, če energije. Tu nam priskočijo na pomoč akumulacijske centrale, ki zbirajo ali akumulirajo vodo v umetnih ali naravnih jezerih. Vodo lahko zbiramo ponoči, ko je poraba energije mnogo manjša, da to vodo potem izkoristimo podnevi, ko je potreba po energiji velika. Lahko pa zbiramo vodo tudi po več mesecev n. pr. jeseni, ko so navadno padavine izdatne, za zimo, ko so padavine redke oz. zaradi »oblike v prahu« za pridobivanje energije neprimerne. Taka elektrarna ves čas, ko se nabira voda, počiva, pozimi jo pa poženemo. Seveda ima taka elektrarna močnejše stroje. Zal pa imamo akumulacijskih elektrarn premalo, pač pa pripravljamo načrte za sledeče akumulacijske elektrarne:

Lobnica, Osp, Idrija in Planina.

Vodnim elektrarnam pa pomagajo še parne ali kalorične ali kakor zadnje čase beremo in slišimo — termocentrale, ki jih kurimo s premogom. Take elektrarne postavljamo navadno v bližini premogovnikov (Velenje). Parne elektrarne ne delajo vedno s polno zmogljivostjo, pač pa le tedaj, ko zmanjka cenejše vodne energije.

Vse elektrarne so povezane v elektroenergetski sistem Slovenije, tako da se med seboj lepo izpopolnjujejo. Kadar pa vode le preveč upadejo in termocentrale ne morejo kriti primanjkljaja vodne energije, pa republiški energetik napove redukcijo!

-en-

Viri: D. Matanovič: Pogled v elektrotehniko.

Marjan Ciler: Hidroelektrane ili termoelektrane? Progres 2/1956.

Kako smo delali v mesecu decembru 1956

Količinsko je bil plan izpolnjen sledeče:

predilnica	92,5 %
tkalnica	99,5 %
gasilske cevi	115,3 %
oprti — v decembru nismo delali	

Izpolnjevanje norm je bilo sledeče:

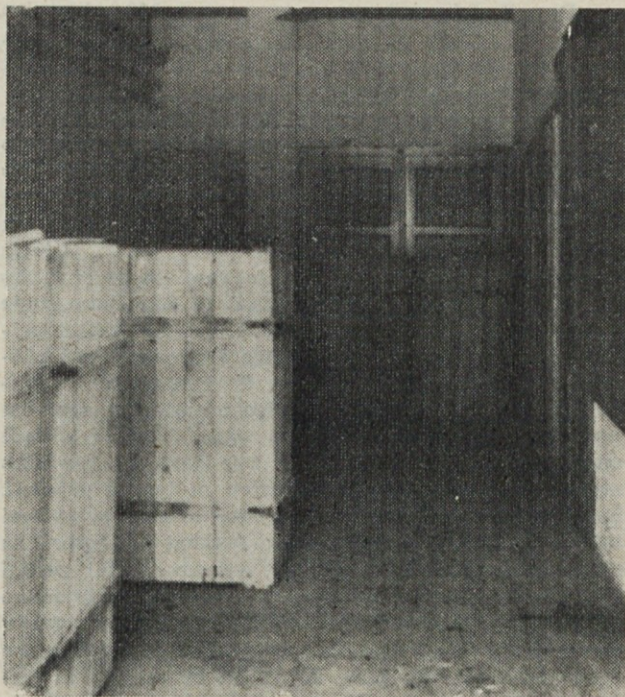
predilnica	111 % — v normi delalo 238 delavcev
tkalnica	107 % — v normi delalo 345 delavcev
oplenilnica	111,7 % — v normi delalo 63 delavcev
tiskarna	118 % — v normi delalo 16 delavcev

Povprečno doseganje norm je bilo 109 % in je skupno delalo v normi 662 delavcev.

Letno povprečje doseganja norm, to je od 1. januarja do 31. decembra 1956 je 108,2 % za celo podjetje.

Konec decembra 1956 smo imeli zaposlenih delavcev in uslužbencev 1022 in 22 vajencev.

V decembru smo imeli krajšo redukcijo električne energije, zaradi česar je bil izpad produkcije v predilnici in tkalnici.

Tkalnica — glavni vhod

Dobra poročila in slaba diskusija

III. redni občni zbor Društva inženirjev in tehnikov LRS, podružnice Jarše. Skoro 100 % udeležba. Občni zbor so pozdravili tudi predsednik sindikata tov. Drašček in tajnik republiškega odbora DITTIS-a tov. Tadel

V četrtek, 10. januarja 1957 popoldne je bil sklican na predlog dosedanjega odbora DITTIS-a, podružnice Jarše, občni zbor, katerega naloga je bila pregledati dosedanje delo in uspehe ter izvoliti nov odbor za delo v poslovnem letu 1957.

O delu podružnice je dal izčrpno poročilo dosedanjí predsednik tega društva, tov. Ukmar Janko. Poročal je o delu podružnice ter med drugim omenil uspehe, katere so člani dosegli pri vodenju strokovnih tečajev za naziv polkvalificiranega in kvalificiranega tekstilnega delavca te ali one dejavnosti. Nadalje je omenil posečanje tečaja angleškega jezika, katerega obiskujejo tečajniki sedaj že drugo leto. Člani društva, zaposleni v INDUPLATI Jarše, so nadalje aktivno sodelovali pri sestavljanju načrta za rekonstrukcijo tega podjetja. Podobne uspehe so dosegli tudi člani društva, zaposleni v drugih kolektivih. Zelo ugodno je bilo poročilo o plačevanju članarine, tako redne kakor tudi kolektivne. Podružnica je omogočila svojim članom tudi obisk strokovnih predavanj v Ljubljani ob priliki razstave tekstilne dejavnosti. Podobnih predavanj sta se udeležila dva člana tudi v Leskovcu v Srbiji.

Iz izvajanj tov. Ukmarja je razvidno, da bo treba v prihodnje še bolj kakor doslej misliti na strokovna predavanja, za kar bi se naj dobili predavatelji iz lastnih vrst podružnice ter še nadalje uresničevati

program obiska tujih podjetij sorodne ali tuje stroke. Zelo dobre rezultate je podružnica namreč dosegla tudi v tej poslovni dobi z organizacijo poučnih ekskurzij v druga podjetja.

Blagajniško poročilo je podala blagajničarka društva tov. Mira Bergantova. Po njenem poročilu je razvidno, da je tudi finančno stanje podružnice aktivno, za kar gre največ zaslug pač rednemu plačevanju članarine in pa dobremu vodstvu podružnice.

K besedi se je oglasil nadalje tov. Babnik Janez, ki je v kratkih besedah orisal delo republiškega odbora, katerega član je bil kot voljeni zastopnik podružnice Jarše. Podružnica Jarše je po uspehu svoje dejavnosti in po finančnem stanju za podružnico Maribor in Ljubljano na tretjem mestu v Republiki, pred Celjem in Kranjem. Tov. Babnik je poročal o delu republiške skupščine in nakazal tudi delo v tekočem letu.

Tov. Tadel je pozdravil občni zbor kot delegat republiškega odbora DITTIS-a ter se o delu naše podružnice zelo laskavo izrazil.

V nadaljevanju zbora je podal poročilo član nadzornega odbora tov. Zornada, ki je poročal o delu nadzornega odbora ter na koncu predlagal razrešnico dosedanjemu odboru.

Občni zbor je razrešnico sprejel ter z javnim glasovanjem, to je z dviganjem rok, izvolil nov upravni in nadzorni odbor DITTIS-a, podružnice Jarše, v katerem so povečini stari, v dosedanjem delu preizkušeni člani.

Otmar

Dr. France Prešeren

Dne 8. februarja smo praznovali 108. obletnico smrti največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna. Ob tej priložnosti si osvežimo spomin nanj z njegovim življenjepisom.

Rodil se je 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Osnovno šolo je obiskoval v Ribnici, gimnazijo pa v Ljubljani. Izkazal se je kot odličen dijak, zato so ga domači skušali pripraviti do tega, da bi študiral bogoslovje, vendar se je odločil za študij prava na Dunaju. Že na Dunaju je pričel pisati pesmi, toda iz te njegove študentske dobe se nam jih je ohranilo le nekaj, ker je sam ostale sežgal. V Ljubljano se je vrnil leta 1828 in nastopil službo kot odvetniški pripravnik. Tu je spoznal Primicovo Julijo in ravno njegova globoka ljubezen do tega dekleta pomeni vrhunec njegovega pesniškega ustvarjanja. Pod vplivom naprednih literarnih političnih struj v tujini je tudi on pričel pisati v novem duhu. Zato ga fevdalno usmerjeno ljubljansko meščanstvo ni hotelo priznati. Zaradi svojih naprednih in narodoljubnih idej je imel velike težave v svojem poklicu. Petkrat je zaprosil za samostojno odvetniško prakso, vendar je bil zaradi reakcionarni vladi naklonjenih pristojnih ljudi vedno odbit. To mu je uničilo upanje, da se uveljavi v svojem poklicu in, da si ustvari svoje lastno družinsko življenje. Šele leta 1846, ko je bil že telesno in duševno strt, je dobil v Kranju odvetniško mesto. Tu je 8. februarja 1849 umrl.

Prešernove svobodoljubne ideje so vlile slovenskemu narodu pogum k uporabi proti zatiranju njegovih nacionalnih čustev. Njegove misli in Zdravice iz Sonetnega venca so precej pripomogle, da so se ob buržoazni revoluciji leta 1848 Slovenci v precejšnji meri otresli nemškega jarma, predvsem pa nemškega pritiska na naše narodnostne pravice. Po njegovi smrti, leta 1866, je Josip Stritar izdal njegove Poezije in v svojem predgovoru k tej izdaji Slovincem prikazal pomen in vrednost tega našega velikega pesnika. Tudi 100 let po njegovi smrti so njegove ideje še vedno žive v našem narodu. Bil je pesnik svobode in neodvisnosti tudi med našo narodnoosvobodilno borbo. Odlomke iz njegovih pesmi so nosili naši borci na transparentih, ko so se borili proti okupatorju. Umirali so za svobodo in neodvisnost slovenskega naroda, čemur je tudi Prešeren žrtvoval vse svoje sile in bil zaradi tega preganjan in nepriznan.

Poklonimo se v duhu njegovemu spominu tudi mi ob tej priložnosti in ponovimo njegove velike besede:

ZIVE NAJ VSI NARODI,
KI HREPENE DOČAKAT DAN,
DA KODER SONCE HODI,
PREPIR IZ SVETA BO PREGNAN.

S-e

STROKOVNI KOTIČEK

Nit »Tek-ja« dobljena brez predenja

Ta vrsta niti se dobi na ta način, da se vlakna raztegujejo do zaželeno debeline niti in se potem impregnirajo. S takim postopkom se dobi zelo stabilno nit za proizvodnjo pletenin. Naprave za proizvodnjo teh niti so zelo enostavne in sestojijo iz korita z valjčki za razteg, valjčka za impregniranje, ki je iz kavčuka, priprave za sušenje in priprave za navijanje niti. Surovina je običajno bombaž, lahko pa se uporabi tudi volna, umetna svila kot tudi vsa druga sintetska vlakna. Vsa vlakna morajo biti popolnoma paralelna in v takem stanju morajo iti skozi ves proces predenja in biti takšna v končnem proizvodu. Ko se pri pranju odstrani lepilo, vlakna nabreknejo in pletenina postane bolj gosta. Z lepilom se lahko izdelujejo niti iz zelo kratkih vlaken. Na ta način proizvedena nit ima do 30 % večjo odpornost na pretrg, kot nit dobljena s predenjem.

Moderna rešitev termo problemov v tekstilni industriji

Povečanje potrošnje goriva v tekstilni industriji in konstantno dviganje cen istega v svetu, je pripeljalo do zaključka in rešitve za čim večjo uporabo pregrete vode namesto pare. Najvažnejše prednosti novega sistema so ogibanje izgub pri parnih čistilnih, ogibanje padcev pritiska pare, posebno ob začetku dela in mnogo lažjem reguliranju višine temperature. Diagram potrošnje goriva z vodno instalacijo kaže manjšo in bolj enakomerno potrošnjo goriva, posebno z uporabo primernih akumulatorjev toplote, ki se zelo uspešno uporabljajo tudi pri klima-napravah. Več toplote, manj izgube, večja sigurnost in raznovrstnost uporabe, manj dragocenega goriva, se doseže s pregreto vodo.

Industrijska uporabnost nylona

Nylon je proizveden ravno pred minulo vojno. Zaradi neobičajne trdnosti in raztegljivosti so ga takoj uporabili za vojaško opremo in to za padala in padalske vrvice, dežne plašče in v obliki zaslonov kot zaščita od lažjih granat. Premazan s sredstvi za impregnacijo je bil uporabljen v vojni in trgovski mornarici za rešilne pasove. Posebnega pomena je uporaba nylona za izdelavo brusnih plošč. Nylon plošče, skupaj s steklenimi ploščami, tvorijo osnovo, na kateri izgradijo brusne plošče. Iz nylona se nadalje izdelujejo tudi mreže za pranje perila, v katere se v pralnicah daje razne vrste perila in delijo perilo od raznih strank. So zelo močne in ne trošijo sredstev za pranje, ker ne vpijajo. Važna je tudi uporabnost nylona za vrvi in ribiške mreže, ker je nylon lahek in odporen proti morski vodi. Trakovi za pisalne stroje se lahko bolj gosto navijejo in so tudi trajnejši. Tudi prenosni trakovi iz nylona ne pokajo in so trajnejši. Kolikor je nylona raznih vrst, tako je tudi njegova uporabnost različna.

Neprijeten duh tkanin

Nekatere tkanine imajo duh po ribi, petroleju, trohno bi itd. Razlogov za nastanek tega duha je več. Lahko nastanejo zaradi vode, olja za maščenje, škrobnega sredstva itd. Površinske vode niso nikoli brez organskih primesi (bakterij). Dobri pogoji za razvijanje teh bakterij pa so temperatura, vlaga itd. Te bak-

terije napadejo pri volnenih vlaknih beljakovine, pri bombažu pa ogljikove hidrate. Z obdelavo bombaža z oksidacijskim sredstvom, hipokloritom ali kloritom in volne s permanganatom, bisulfitom, se neprijeten duh lahko odstrani. Maščenje z oleinom lahko pripomore k neprijetnemu vonju, ker olein oksidira že s kisikom, ki je v zraku. Poleg kemične obdelave se priporoča tudi odišavljenje blaga.

Novosti na polju tekstilnega raziskovanja v letu 1955

Tekom 1955. leta je večina raziskovanj šla v smeri izpopolnitve umetnih vlaken in razširitve njihove uporabe.

Velika pozornost je bila posvečena izpopolnitvi barvanja in končne obdelave, a posebno praktičnega pomena je uporaba ultrazvočnih procesov, ki omogočajo barvanje orlona v 2—3 min. ali trenutno sušenje blaga. V pogledu konstrukcijskih novitet izstopa francoski postopek »Dynosop« za multiholorni fotografski tisk, ki ima 9 tonov vsake barve.

Kako boljše prodati tekstilne artikke

V zadnjem času se vse bolje prodaja lepo embalirani tekstil. Tu gre za dve stvari. Kupec vidi na lepo embaliranem artiklu jasno znamko proizvajalca, katera mu je poznana, dočim mora pri nezapakiranem blagu iskati znamko na kakšnem skritem kraju, če jo sploh najde. Kot druga stvar je ta, da je zapakirani tekstil čist in ga ni treba pred uporabo prati. Nekje so izvedli anketo in ugotovili, da se mnogo več tekstila proda, če je lepo zapakiran in tudi prodaja se hitreje odvija, ker ni treba pri nakupu še posebej zavijati, kar po nepotrebnem zadržuje kupca.

Pri tem je važno, da je tekstil zavit v prozorno embalažo, da kupec lahko takoj vidi barvo in splošni izgled blaga. Poleg tega je tudi dobro, da se vse nevidne lastnosti kot so n. pr. obstojnost na pranje, namen uporabe itd. napiše na posebno etiketo, ki je kot navodilo priložena zavitemu artiklu.

Ivo

ČIŠČENJE LANENIH KANIN

Lanene tkanine je mnogo lažje vzdrževati kakor druge, ker se umazanija iz lanenih tkanin z lahkoto odstrani.

Težkoče pri pranju nastopijo tam, kjer se mora uporabiti trda voda. Toda, tudi pri uporabi trde vode si lahko pomagamo tako, da na predvečer žehte natočimo vodo v večjo posodo. Posebej prekuhamo približno 5 l vode in jo ohladimo. V tej prekuhani vodi potem raztopimo 1 kg kristalne sode. Tako pripravljeno vodo s sodo med stalnim mešanjem dolivamo oni vodi, ki smo jo pripravili v večji posodi. Vodo odstavimo tako preko noči, zjutraj pa bomo opazili na dnu posode belo usedlino. Čisto vodo odvajamo ter v njej namočimo laneno perilo.

Malo zamazano perilo ne iskuhavamo v kotlu temveč takoj po prvem pranju prekuhamo v milnici.

Vinske madeže odstranimo tako, da jih še sveže posušimo s pivnikom, nato potresemo s soljo. Pranje tako obdelanih vinskih madežev je potem enostavno in lahko.

Madeži od rje se odstranijo iz lanenih tkanin tako, da segrejemo medeninasti možnar, nanj napnemo rjasto tkanino in jo odrgnemo z limono.

Beljenje lanenih tkanin je najbolj učinkovito na soncu. Zadostuje izpostavljanje tkanin soncu na balkonu ali pri odprtem oknu. Na ta način se odstranijo tudi madeži od sadja.

Negujte vaše lanene tkanine. Zaloga lanenih tkanin je dragoceno imetje, zahteva pa primerno nego, ker vam bo le tako v veselje in ponos.

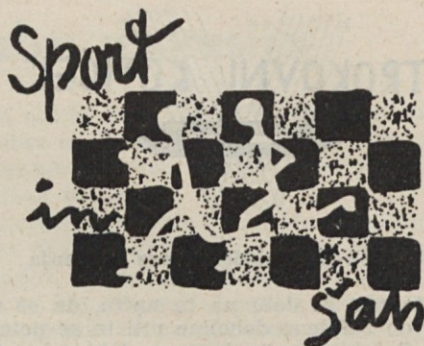
ALI VESTE, DA IMAMO PRI NAS TUDI KNJIŽNICO?

Kakor se mi zdi, tovarišice in tovariši, ne veste, da imamo v našem podjetju sindikalno knjižnico, ki ima okrog 1000 raznih lepih knjig, po večini leposlovnih. To pa sklepam iz tega, ker ima knjižnica rednih čitateljev samo sedem, in sicer tri nameščenke, tri tkalke in ena tovarišica iz šivalnice. Lepo število kaj? Kje pa je ostalih 1040? Povejte prosim, kaj je vzrok temu, da tako malo posegate po knjigah? Knjižnica je odprta ob sobotah od 14.—15. ure, če vam mogoče to ni prav, predlagajte, pa bomo drugače uredili. Izposojevalnica za knjigo je din 5.— za 14 dni. Tako poceni zabave in razvedrila, kot ob lepih knjigi, ne boste našli nikjer. Veste, kdor veliko bere — veliko ve, kdor pa nič ne bere pa tudi nič ne ve ali pa prav malo. Mi pa nočemo biti med temi zadnjimi, zato bomo za naprej pridno segali po knjigah, ki nam jih nudi naša knjižnica.

V preteklem letu smo nabavili 74 novih knjig v skupni vrednosti din 46700.—. Dohodki od izposojevalnine za leto 1956 pa znašajo din 3775.—. Se splača kaj? No, upam, da se bomo v letošnjem letu večkrat videli in drug drugemu pomagali pri izbiri knjig, pa se bodo tudi dohodki nekoliko zvišali.

Na svidenje!

Knjižničar

ZIMSKA NEDELJA NA SMUČEH

Veselili smo se 17. januarja, dneva, ko bi se naj sporazumeli o zimskem izletu v Črno — toda, doživeli smo razočaranje. Samo sedem se jih je odzvalo in prišlo na sestanek, in to tistih sedem, ki so povsod zraven. Žalostna ugotovitev, da ni ljudi, ki bi bili voljni iti na izlet v lepo belo naravo.

Najvztrajnejši pa niso zagnali puške v koruzo, temveč se odločili za drugo organizacijo izleta. Informirati se o snežnih razmerah in osebno obvestiti vse znane interesente, je bila nova naloga. Sklep, gremo na Polzevo, 9 km oddaljeno od Grosuplja. Skoro bi tudi ta sklep propadel, ker je skoro vsak povabljeni imel kakšen izgovor zato, da ga ga ne bo. Vkljub temu se jih je našlo 20 in — šli smo.

Nekateri od udeležencev smučarskega izleta na Polzevo

Z malo zamudo smo odrinili v nedeljo zjutraj v megleno jutro in ta megla nas je spremljala vse tja do Šmarja. Potem je postalo sonce naš spremljevalec vse do poznega popoldneva, ko smo se že trudni vračali nazaj v Jarše.

Čim bolj smo se bližali cilju, toliko bolj je raslo naše razpoloženje. Sonce in zadosti snega sta obetala lepo nedeljo.

Naš prihod na Polževo je zdramil tudi prebivalce hotela. Hitreje kot na povelje smo si nataknili naše smuči in hiteli v hrib, da zdrsnemo zopet v dolino. Kmalu za nami sta pripeljala še dva avtobusa izletnike iz Ljubljane in tako nas je bilo že v zgodnjih dopoldanskih urah poln hrib. Bilo je veselje pogledati ta vrvež. Od mladih, skoraj še malčkov, pa do onih, ki so si že naložili 40 križev na hrbet in več, vseh je bilo polno srce veselja in radosti.

Priliko smo imeli videti vse vrste smučanja, od spusta, pluga, slaloma pa do vratolomnih akrobacij, katerim je bila kriva nesreča, neznanje ali pa preburna hrabrost.

Hitro je mineval čas in še hitreje so drsele dilce in vedno bolj sigurno smo stali na naših »dragih deskah«.

Naši želodci so nas okoli poldneva zdramili iz te zimske opojnosti in napotili h kosilu. Po kosilu pa, eh — kar nekam polenili smo se in ta čas je porabil Ivo, da nas je pritisnil. In že spet nas je narava klicala s svojimi vablljivimi snežnimi poljanami. Toda pot z vznožja na vrh je bila vedno težja in daljša. Kondicija je naredila svoje. Najstrumnejši so šele zadnje minute pred odhodom pospravili svoje smuči, saj so tako izkoristili res ves čas, ki je ravno za Jaršane tako zelo redek v ta namen. Toda, vsakega veselja je enkrat konec in tako tudi nedeljskega dilcanja.

Posedli smo po avtobusu in se odpeljali veseli lepe nedelje, katero smo tako koristno preživeli.

Ko smo se razhajali v Jaršah vsak na svoj dom, smo si želeli »na svidenje« in ta beseda se mi je od vseh najbolj dopadla, zato vabim vse nedeljske smučarje, da se takih izletov v prihodnje udeleže v veliko večjem številu in z manj prošnje.

Na svidenje!

Janez S

USPELA IGRA NA ODRU V GROBLJAH

V nedeljo 20. januarja so člani dramske skupine TVD Partizana Jarše (temu društvu so se terenci pred kratkim priključili) z velikim uspehom izvedli Jurčičevo dramo »Domen«.

Za uspešno izvedbo velja posebej omeniti delo režiserja Bankota iz Domžal, kateri je istočasno bil masker. Nadalje velja pohvaliti igro nosilcev glavnih vlog, Hauptmana v vlogi Domna in Pirnat Ivanke v vlogi matere ter Rodeta v vlogi berača.

V ostalem gre za uspeh zasluga tudi ostalim članom ansambla, predvsem pa onim, ki so z razumevanjem in voljo sodelovali pri opremljenju odra in pripravi scenerije kakor tudi Gospodinjski šoli Groblje in društvu Svoboda Domžale za rekvizite, katere so dali na stopajočim na razpolago.

Obisk na predstavi je bil obilen ter so bile skoro vse vstopnice prodane že v predprodaji, kar kaže na veliko zanimanje, katerega imajo ljudje do domačih odrskih prireditev. Dvorana je bila prijetno ogrevana, kar je vzdušje še stopnjevalo.

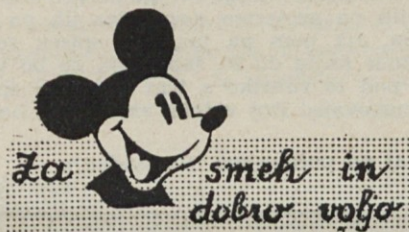
V prihodnje ima ta dramska skupina na repertoarju še burko, katero bodo izvajali v pustnem času in pa še eno dramo, katero bodo uprizorili tudi še v tej sezoni.

Težave so velike predvsem zaradi različnih krajev, kjer so posamezniki zaposleni ter zaradi tega neredno posečajo vaje, čeprav imajo veliko volje in veselja do igranja. Nadalje je pomanjkljiva oprema odra, da o garderobi in rekvizitih sploh ne govorim. Tudi mladost posameznih igralcev bi ne smela biti povod za neresnost pri vajah.

Precej različna so tudi mnenja pri izbiri repertoarja, ker je jarška publika zaradi kina zelo razvajena in zahtevna.

Dobra volja in vsestranska podpora bosta brez dvoma rodili najboljše uspehe, kar tej dramski skupini od srca želimo.

Otmar

VESELA KRONIKA

Za očet se gre, sem si mislila, ko me je v začetku letošnjega leta obiskala delegacija mladih fantov s polo papirja v rokah. Kar zardela sem, tako sem bila vznemirjena, toda, ko so spregovorili in razvili dokument pred menoj, sem videla, da se samo pritožujejo nad menoj, češ, če tam za fabricko streljaš, te že Špela vidi, če se pa z avtomobilom skoro v Bistrico zvrneš, te pa ne. S tolažbo, da pozdravljam take delegacije, so se nasmejanih obrazov vrnili in to prav takrat, ko se je v Jaršah, mislim v naši tovarni, zgodil čudež. 4. januarja je pritekla nameščenka iz finančnega knjigovodstva v pisarno pogonskega vodje s prošnjo, da zaprejo paro, ker jim je prevroče. V dolgih desetletjih obstoja Induplati je to prvi primer, da je bilo nekaterim prevroče.

Bolj dosledni, mislim na staro navado, so predilci, ki svoje delovne tovariše v tkalnici v vsem posnemajo, in so se odločili, da tudi oni svoje prehode zabarikirajo s surovinami in polizdelki. Ja, ja, le cglejte si slike naših prehodov.

Še električarji v predilnici menijo, da je hodnik zato, da se kar tam elektromotorji razdrejo in popravijo. Kaj bi bilo v Jaršah, če bi vse prehode označili s črtami, kakor je to po predpisih potrebno. Zdi se mi, da bi kot prvo založili črte in potem bi delali po starem — Jovo na novo.

Ko sem dobila poziv za HTZ predavanja, sem ravno videla varilce pri njihovem delu. To so brihtni. Očala je imel le varilec, njegova dva pomočnika, ki

sta pa bila z očmi še bližje varu kot sam varilec, pa ne. Menda piše v navodilih, da mora imeti varilec očala, o pomočniku pa nič, sicer bi jih imel tudi ta, ko si glavni tako prizadeva delati po predpisih.

Tudi predavanja HTZ so že minila. Upam, da smo marsikaj dobrega slišali, čeprav je bilo poraznih podatkov več kot preveč. Zaščita dela je brez dvoma dobra stvar, toda kaj bi nekateri predavali, če bi ne bilo tujine, ker smo tudi o tej na tem predavanju vse preveč slišali.

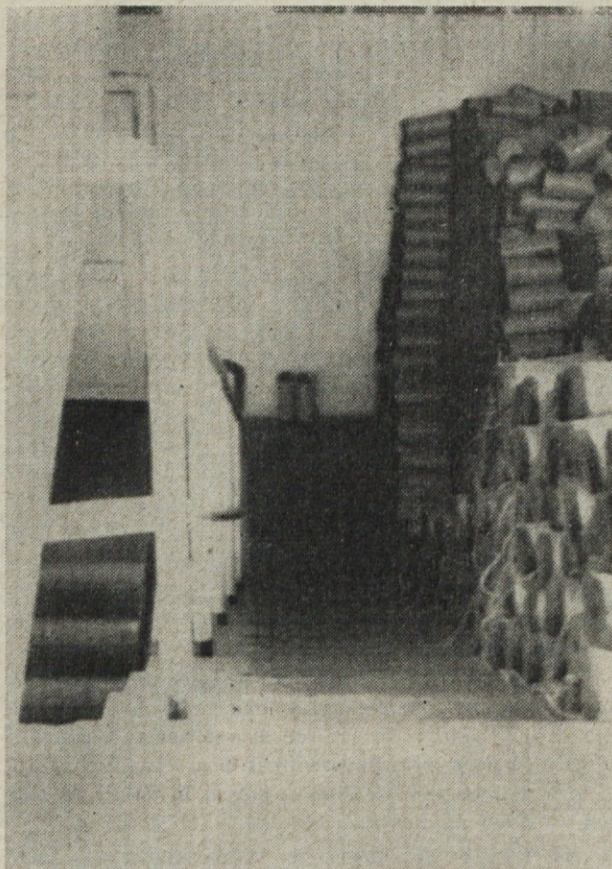
Kdo se gre v nedeljo smučat, so agitirali najvnetejši smučarji. Pa so mnogi odklonili, ta zato, oni z drugim vzrokom. Eni so se pa jezili, češ, imam nočno delo pa ne morem. Pa mi je nekdo šepnil na uho, daj Špela, pobaraj jih zato, da bi se nočno delo pričelo v noči od nedelje na ponedeljek in bi bila sobota res sobota in nedelja nedelja. Ni neumno sem rekla, saj bi bilo v ponedeljek predvsem v zimskem času tudi pare več na razpolago in vsega ostalega. Morda se pa da pogovoriti o tem, kaj menite!

Premalo cestne razsvetljave imamo v Jaršah, so mi tarnali oni, ki se vsako jutro s kolesi zaletavajo v pešce, pa sem jih pomirila, češ, kako pa naj ti sicer na poti v tovarno tik glavne ceste stresejo poln zaboj pepela pred nos, če ne v temi.

Se v knjižnico stopim, pa mirna Bosna, toda joj, tu se šele začne. Kar roke je zavijala naša knjižničarka, ko sem jo vprašala, kako kaj gre posel. Veš Špela, pravi, nekateri imajo knjige že več kot pol leta doma, pa jih ne prinesejo nazaj, jaz jih pa tudi ne bom prosila. Jih bom pa jaz, kar spisek sem, sem rekla in »kdor knjig do 20. februarja ne bo vrnil, bo prihodnjič pod to rubriko s tem ali onim spremnim stavkom imenovan«. Boš videla, vse knjige boš dobila nazaj.

Do tedaj pa počakajmo. Na svidenje

Špela

Predilnica iz I. v II. nadstropje

PERSONALNE SPREMEMBE

Na novo so bili sprejeti v podjetje:

1. tov. Jeretina Peter, v ključavničarsko delavnico,
2. tov. Marks Adolf, v notranji transport,
3. tov. Kosec Pavel, v mizarsko delavnico,
4. tov. Balon Herman, v tkalnico,
5. tov. Dime Ivan, v ključavničarsko delavnico,
6. tov. Stele Janez, v računovodstvo (referent za zunanjo trgovino),
7. tov. Limoni Anica, v računovodstvo.

Iz podjetja so izstopili:

1. tov. Križman Oto, iz mizar. delavnice, na lastno željo,
2. tov. Porle Jožica, iz tkalnice, sporazumno z upravo podjetja,
3. tov. Premru Jelka, iz tehnične pisarne, po odpovedi na lastno željo,
4. tov. Jeran Pavla, iz obratne pisarne tkal., sporazumno z upravo podjetja,

Upokojeni so bili:

1. tov. Cerar Jožefa, iz mokre predilnice.

Poročili so se:

1. Gorjup Marija, iz skladišča gotovega blaga,
2. Funtek Vera, iz sekretariata,
3. Volkar Ljudmila, iz predilnice,
4. Tomšič Alojzija, iz motovilnice,
5. Košiček Ivanka, iz predilnice,
6. Šarc Slavka, iz knjigovodstva,
7. Obreza Slavka, iz predilnice,
8. Plevel Antonija, iz pripravljavnice,
9. Škrjanc Dana, iz tkalnice.

Čestitamo!

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 16.—17. februarja 1957:
»Steza slonov«, ameriški film
- 20.—21. februarja 1957:
»Kavarna na glavni ulici«, češki film
- 23.—24. februarja 1957:
»Dvoboj v džungli«, ameriški barvni film
- 27.—28. februarja 1957:
»Ljubezen s tujcem«, ameriški film
- 2.—3. marca 1957:
»Beli jorgovan«, ameriški film
- 6.—7. marca 1957:
»Upor na ladji Baunti«, ameriški film
- 9.—10. marca 1957:
»Južno od Sahare«, ameriški barvni film
- 13.—14. marca 1957:
»Poslednji tir«, jugoslovanski kriminalni film

Uprava kina

Izdaja v 650 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«

Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek

Natisnila in kličje izdelala

Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani